

створені відповідно до закону, а також юридичні особи та їх об'єднання, які забезпечують потреби держави або територіальної громади.

Одержано 11.04.2019



УДК 340.12

Андрій Дмитрович МАРТОВИЦЬКИЙ,

курсант групи Ф1-206 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Тіхонова М. А.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах реформування правоохоронної системи все більшої актуальності набувають питання відповідальності працівників поліції перед суспільством саме зараз, на часі приведення національного законодавства до законодавства Європейського Союзу. Вимоги статті 92 Конституції України наголошують, що виключно законами України визначаються засади юридичної відповідальності за скоєння протиправних діянь. Юридична відповідальність – це юридичний обов'язок правопорушника зазнати примусового позбавлення його певних соціальних благ чи цінностей, які належали йому до факту правопорушення. Залежно від видів правопорушень розрізняють відповідні види юридичної відповідальності.

Основним нормативно-правовим актом, який регулює діяльність національної поліції в умовах її становлення, є ЗУ «Про національну поліцію», згідно зі ст. 19 якого, що має назву «Види відповідальності поліцейських», у випадку вчинення протиправних діянь поліцейські несуть кримінальну, адміністративну, цивільно-правову та дисциплінарну відповідальність відповідно до закону. Цивільно-правова відповідальність зобов'язує працівника поліції відшкодувати шкоду, завдану внаслідок порушення ним своїх службових обов'язків, відповідному органу, службі чи підрозділу, з яким він перебуває у службово-трудових відносинах. Фактичною підставою матеріальної відповідальності працівників поліції є майнове правопорушення – винне і протиправне невиконання або недбале виконання працівником поліції його службово-трудових обов'язків за трудовим договором (контрактом), що призвело до завдання прямої дійсної шкоди органу, службі чи підрозділу поліції. Таким чином, відповідальність поліцейських слід розуміти як їх обов'язок зазнати для себе визначені законодавством негативні наслідки певного виду і міри за порушення чинного законодавства під час виконання своїх завдань і функцій. Але ж, якщо поліцейський вчинив протиправні дії не під час перебування на службі, то він буде притягатися до відповідальності як звичайна особа.

Умовами настання матеріальної відповідальності є: а) заподіяння прямої дійсної шкоди; б) протиправна поведінка; в) причинний зв'язок між протиправною поведінкою і настанням шкоди; г) вина у заподіянні шкоди. Залежно

від того, навмисно чи з необережності заподіяно шкоду, а також з урахуванням суспільної небезпечності дії (бездіяльності) винної особи та обставин, за яких заподіяно шкоду, і вартості майна до поліцейських застосовується повна або обмежена матеріальна відповідальність.

У разі заподіяння з вини поліцейського шкоди третім особам, орган, з яким він перебуває в службово-трудових відносинах, в силу ЦК України, зобов'язаний відшкодувати цю шкоду в порядку передбаченому чинним законодавством. У випадку, якщо таку шкоду було відшкодовано, орган, з яким поліцейський перебуває в службово-трудових відносинах, у порядку регресу покладає матеріальну відповідальність на особу винну в заподіянні шкоди, але при цьому враховується лише пряма дійсна шкода. Цивільно-правова відповідальність поліцейського настає за скоєння ним цивільного проступку, під яким варто розуміти суспільно небезпечне, протиправне, винне порушення врегульованих нормами цивільного права майнових та особистих немайнових відносин, що укладаються в різноманітних сферах суспільної життєдіяльності. На сьогоднішній день існують проблемні питання щодо відповідальності поліції, які потребують більш детального дослідження та в подальшому належного законодавчого закріплення.

Одержано 09.04.2019



УДК 347.451.03

Едуарда Вікторівна ОВЧАРЕНКО,

курсант групи Ф4-201 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Бортнік О. Г.

ГАРАНТІЇ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ СПОЖИВАЧІВ У СФЕРІ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ

Уряд України ухвалив Концепцію державної політики у сфері захисту прав споживачів на період до 2020 року, метою якої є створення та впровадження ефективної системи захисту прав споживачів в Україні на засадах ЄС з урахуванням кращих практик країн Європейського Союзу. Передбачається, що реалізація Концепції підвищить рівень превентивного захисту прав споживачів для недопущення та/або зменшення кількості порушень їх прав, підвищить рівень просвіти та поінформованості громадян щодо їх споживчих прав та механізмів їх захисту, усуне з ринку недобросовісних підприємств тощо.

Споживачі в Україні не достатньо захищені державою і законом внаслідок декларативного характеру певних проголошених прав та відсутності механізмів їх реалізації та відновлення. Відсутність цілісної системи державного нагляду (контролю), зокрема у галузі електронної комерції, призводить до виникнення конкурентних переваг для недобросовісного бізнесу. Внутрішній споживчий ринок досить ризикований та небезпечний для споживачів,